

ПОДВІГІ АДВАЖНЫХ НАТХНЯЮЦЬ

З неслобнай увагай сачыла за падарожжамі аб дрэйфе ледакола «Седов». Сяньня раласная вестка па радзіме аб завяршэнні гістарычнага дрэйфа 15 адважных селяўцаў навоўніла мяне яшчэ раз горачасна за нашых годных сыноў вадзімы — адважных селяўцаў выхаванцаў, якія ўпісалі яшчэ адну слаўную старонку ў залатыя летанісе барацьбы і перамог савецкага народа.

Повігі адважных, як пудоўная пазма, заўсёды натхняюць на творчую працу. З іх хваляваннем і натхненнем выступала я перад мікрафонам у канцэрце для палярнікаў, з якой увагай падбірала рэ-

пертуар! Халелася спяваць як можна лепш, каб сыны радзімы там, у далёкай Арктыцы, адчулі вялікую любоў да іх савецкага народа.

Ад шчырага сэрца вітаю карагіч селяўцаў і адважных маракоў флагазна арктычнага флота ледакола «Іосиф Сталін» на чале з Героем Савецкага Саюза Іванам Панапіным.

Жадаю ад усёй душы многа і многа здароўя усім селяўцам і плейнай работы на карысць сацыялістычнай радзімы.

Народная артыстка БССР
Л. П. АЛЕКСАНДРОўСКАЯ.

Цудоўная радзіма-маці

Як добра мепь такую пудоўную і класічную радзіму-маці! З неслобнай увагай сачыў я, як і ўсе прапоўныя выхаванцы Заходняй Беларусі, за гераічным, беспрэкладным у гісторыі 26-месячным дрэйфам ледакола «Седов». З хваляваннем і трывогай раскрываў я газету і ў першую чаргу шукваў паведамлення аб смелых, адважных савецкіх патрыятах.

Калі слаўныя селяўцы пакіраваліся ў свой адказны пачатны арктычны рэйс, мы адны знаходзіліся ў пісках безапаганай Польшчы. Але самая зваротліва хлусня буржуазнага друку не магла ашукань нас. Мы ўвесь час былі ў курсе ўсіх гераічных спраў, якія тварыліся ў банькаўшчыне савецкага пралетарыята — СССР.

Паслыла магутнага флагазна арктычнага флота «Іосиф Сталін» на дапамогу селяўцам усёйла ў нас вялікую радзіму і горачасна за сябе і сваю пудоўную радзіму.

Дзе і ў якой іншай краіне людзі акру-

жаны такой увагай і клопатамі, як у СССР! Асабліва гэтага велізарнага клопату партыі і ўрада адчуваем мы, прапоўныя былой Заходняй Беларусі, толькі некалькі месяцаў таму назад вызвалення гераічнай Чырвонай Арміяй ад бясраўя, голаду і саваольна польскіх правіселяў.

Радзіма прынесла раласную вестку аб сустрэчы ледакола «Іосиф Сталін» з селяўцамі. Разам з усім многамільённым савецкім народам мы вітаем адважных і гераічных селяўцаў, якія ўпісалі яшчэ адну слаўную старонку ў гісторыю найвялікшых перамог краіны сацыялізма, мы дзякуем камуністычнай партыі, савецкаму ўраду, вялікаму Сталіну за гарачыя клопаты аб людзях.

Як добра мепь такую пудоўную і класічную радзіму-маці!

І. І. РАЙСНІ,
загадчык Баранавіцкім горномасам,
дпутат Народнага Сабрання Заходняй Беларусі.

Завяршана новая эпапея барацьбы і перамог

З выключным уздымам сустрэлі баіны мінскага гарнізона паведамленне аб сустрэчы флагазна ледакола «І. Сталін» з гераічнымі селяўцамі.

У падарожжэнні, якім каманду створыў лейтэнант тав. Мельнік, было арганізавана калектыўнае слуханне па радыё спецыяльнага выпуску «Апошніх паведамленняў». З пачуццём вялікай раласці было прыслухана паведамленне аб тым, што завяршэная новая гераічная эпапея барацьбы за асабіста суровай Арктыцы. Дрэйф 15 адважных герояў-селяўцаў, палітых патрыятаў будзе запісан у залатую

кнігу бласкучых перамог нашай сацыялістычнай радзімы.

Баец тав. Сірыёнаў заявіў:

— Мы з выключнай цікавасцю сачылі за дрэйфам 15 адважных сыноў радзімы. Як і ўвесь савецкі народ, мы былі ўваўнёны ў тым, што краіна іх не пакіне. Дзякуючы клопатам Савецкага ўрада і вялікага таварыша Сталіна, ледакол, які носіць імя правдара прапоўных устою свету, падшоў да дрэйфуючага ледакола «Седов». Дзень звароту селяўцаў на совакую зямлю будзе днём усенароднай урачыстасці.

Вас чакае родная Масква

Неперадаваема пачуццё гордасці за таварча любімых селяўцаў з асаблівай сілай адхаліла мяне, калі радзіма прынесла вестку аб сканчэнні дрэйфа. Маленкі экіпаж «Седова» мусна прабець сярод падавой наукаў — сілаж Леніна-Сталіна — праз дэдавы пустыні Арктыкі, правілі-

шы выключны гераізм і адхаліць радзіме. Ад усёго сэрца вітаю таварышоў селяўцаў. Жадаю ім кутэжнага звароту ў Маскву і далейшых поспехаў у выкананні заданняў партыі і ўрада.

В. В. АЛТУФ'ЕУ,
мастан-організатар.

АБВЯРЖЭННЕ ШТАБА ЛЕНІНГРАДСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

За другую трохтыднёвую баявых аперацый у Фінляндыі не адбылося на фронце істотных змяненняў. Калі за першую трохтыднёвую мей месца сур'ёзнай аперацыі, якія завяршыліся стварэннем плацдармаў па фінскай тэрыторыі для савецкіх войск, то за перыяд другой трохтыднёвай справа абмежавалася ў большасці вышляду звычайнымі сутыкчамі разведчых атрадаў і невялікіх пахотных часцей. Раптовна наступіўшыя моцныя маразы значна абцяжылі становішча фінскіх войск, але, не глядзячы на гэта, апошнія не змаглі сур'ёзна скарыстаць спрыяльную абстаноўку. Ад згоце замезны друг, асабліва французскі і, перш за ўсё, французскае агенства Гавас паспелі за гэты перыяд развіць вялікія аперацыі па частцы фабрычных пакініўшых выдумак у асноснах савецкіх войск. У штаба няма часу абвараць штодзённа кожную пакініўшую выдумку прастаноўкі замезных агенстваў. Але штаб лічыць, што было б небескарна час-а-часу падвоззіць выні пакініўшай кампаніі готых папоў і ўскрываць іх сапраўды твар.

1. Замезныя агенствы, спасылваючыся на міфічныя «крыніцы» з Жэневы, Хельсінкі, Рыгі, запэўняюць, — не запэўняюць, а прычаць па хрыпаты, — што фінскія войскі прарвалі фронт па ўсіх напрамках, перайшлі савецкія граніцы і выдзюць свае аперацыі па тэрыторыі СССР. Гэта айна хлусня, прычым хлусня дыпчала, перазаўманя, смехатворная. На самай справе ні на адным напрамку фінскія войскі не даходзілі да савецкіх граніц. Ды наўрад ці ставілі яны сабе такую задачку. На Выбаргскім напрамку фінскія войскі адсталы ад савецкай граніцы на 70 кілометраў, на Сярэбальскім напрамку — на 80 кілометраў, на Петсаамскім напрамку, на поўдзень ад Петсама, — на 130 кілометраў, на Улебаргскім напрамку ў сторуку Раваніемі — на 120 кілометраў і ў сторуку Суомусалмі — на 10—15 кілометраў.

2. Замезныя агенствы, асабліва-ж агенства Гавас, спасылваючыся на тая-ж «крыніцы», сывяраюць, што ў бах у раёне Суомусалмі 44-я савецкая дывізія «страпіла 14.000 чалавек».

Гэтае сывяражэнне прадстаўляе звышнатуральную фантазію яго незалучных аўтараў. 44-я дывізія ўсяго толькі мела на фронце не больш асабіста тысяч чалавек, — як магла яна страпіць 14 тысяч чалавек? На самай справе савецкія войскі мелі тут страты не больш 900 чалавек, прычым страты гэтыя аб'ясняюцца

больш раптоўна наступіўшымі маразамі, чым дзелянымі фінскіх войск. Але замезныя плейтары старанна ўмоўваюць аб тым, што фінскія войскі страпілі тут забітымі і раненымі на мейш 2.000 чалавек, прычым фінскія шпунеры зверска дабілі сваіх раненых, каб не пакінуць «яныкі» ў руках савецкіх войск.

3. Замезныя агенствы сывяраюць, спасылваючыся на тая-ж «крыніцы», што фінскія войскі перарвалі зносіны па Мурманскай чыгунцы, і што гэтая чыгунка пшпер «зусім паралізавана». Гэта такая-ж хлусня, як і папярэдняе сывяражэнні. Гэта відаць ужо з таго, што, як сказана вышэй, фінскія войскі ні ў адным пункце не даходзілі да савецкіх граніц, што фінскія войскі адсталы ад савецкіх граніц на дзсяткі кілометраў, а ад Мурманскай чыгункі — на сотні кілометраў. На самай справе Мурманская чыгунка ні на адну мінуту не перарвала сваёй работы.

Тыя-ж нікому невядомыя міфічныя «крыніцы» сывяраюць, што «рускія страпілі Петсама», што «рускія зацікалі не маюць на дапамогу», што не то 20, не то 40, не то 140 «вяменчых ваенных інструктароў» прыхалі ў СССР для арганізацыі савецкіх войск. Лічым патрыёнам завянь, што гэтая звышнатуральная плейтка перавыша па сваёй хлусці ўсе іншыя плейкі панавы з замезных агенстваў. Петсама з 1 снежня знаходзіцца ў руках савецкіх войск. Савецкія часці разам з часцямі Портага фінскага народнага корпуса, прыбыўшым ядаўна ў Петсама, не толькі займаюць Петсама, але прапусцілі яшчэ на поўдзень ад Петсама на 130 кілометраў. Што латынчыл «вяменчых ваенных інструктароў», нібы прыбыўшых у СССР «для арганізацыі савецкіх войск», то нам нялюба нават абвараць гэтую фантастычную бязглузду балбатню. Нам здаецца, што толькі жывылы страх перад перспектывай ваеннага блока паміж Германіяй і СССР мог прадмываць панам з французскага агенства гэтую неразумную звышнатуральную хлусню.

Мы разумеем, што замезным агенствам даручана іх гаспадарам весті прапаганду супроць савецкіх войск. Яны і выдзюць гэтую «прапаганду», награммажваючы кучу лжывых выдумак, каб апраўтаць сваё існаванне. Але чаго варта прапаганда, абгрунтаваная не на фактах, а на ашуканстве? Сістэматычна ашуканства грамаласкую думку — ні не ў гэтым заключэнне «прапаганда» абаронцаў «спыліла» ці? Мы не сумам, што прадстаўнікі замезнай прэсы могуць упасці так нізка.

АПЕРЗВОДКІ ШТАБА ЛЕНІНГРАДСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

На працягу 12 студзеня на Ухцінскім і Рэбонскім напрамках адбываліся попуткі разведчыкаў. На Петразаводскім напрамку сутычкі пахотных часцей. На Карэльскім перайшлі разведчыкаў і рэзка артылерыйская перастрэлка.

Наша авіяцыя вяла баявыя паўтэмы на разведку.

На працягу 13 студзеня на Ухцінскім і Рэбонскім напрамках дзейнічалі разведчыя партыі. На Петразаводскім напрамку прадаўжаліся сутычкі пахотных часцей. На Карэльскім перайшлі попуткі разведчыкаў і на некаторых участках рэдка артылерыйская перастрэлка.

Наша авіяцыя месцамі зрабіла рад бомбардзіроўчых аперацый на чыгунчых вузлах і ваенных аб'ектах.

Капітан-большэвік

— Я сайду з барта «Седова» толькі тады, калі ён закончыць дрэйф і прышартуецца ў савецкім парту.

Так заявіў у жніўні 1938 года Капітан дрэйфуючага карабля — прапаўноў зямліны. Гэта дастойны адказ характэрны для камуніста Вадзігіна, палімага патрыэта слабі радзімы.

Хладнакроўна і смела ўзначальваў ён бэзлічынны аўральны работы на «Седове», знаходзячы ў небаспечных становішчах адзіна правільныя рашэнні. Выдатны арганізатар, Канстанцін Сяргеевіч Вадзігін з часцо закончыў беспрэкладны рэйс, высокая пошучы званне савецкага капітана-большэвіка.

Канстанцін Сяргеевіч Вадзігін нарадзіўся ў 1910 годзе ў Пензе, у сям'і агранома — выхадца з сялян.

Ажыццяўляючы мару дзяцінства, Канстанцін Вадзігін у 1928 годзе па чыцьшч ЦК ВЛКСМ паступае ў ваенна-марское вучылішча імені Фрунзе, але па сямейных акалічнасцях прынявае вучобу і паступае тавелашнікам на фабрыку «Красныя водні».

На фабрыцы ён пазнаёміўся з маракамі Далёкаўсходняга флота, якія захалілі яго сваімі расказамі аб далёкіх плаваннях на марах. Вадзігін, прыраўніўшыся з новымі прыяцелямі, пераязжае ў Владзівосток. У 1929 годзе яго залічваюць матросам другога класа на параход «Ініціяна».

Мадаць марах хутка асвоіўся на прабы, выдатна выканаў заданне камандіра. Ён сур'ёзна барэцца за вучобу і самастойна рыхтуецца да злучы экзаменаў на другі курс Владзівосткага марскога тэхнікума. Упору і настойліва дабіваючыся настаўленай мэты, Вадзігін у 1932 годзе адным з першых канчае тэхнікум. У гэтым-жа годзе ён уступае ў рады ВЛКСМ.

Прадаўжаючы ўдасканальвацца ў штурманскай справе, тав. Вадзігін плаваў на розных лэбавозах і танкерах. Дзе толькі ён ні лэбавваў! Ён бачыў і хвалі Індыйскага акіяна і бурлівы Віскайскі заліў, быў у Сінгапуры, Гамбургу, Ротэрдаме, Лондане...

Горача адхікаўся Вадзігін на заклік Цэнтральнага Камітэта ВЛКСМ аб ператварэнні ледакола «Красін» у камасольскі карабль. Тут Вадзігінна вылучаюць трэцім памочнікам капітана, а ў хуткім часе — другім памочнікам. За Вадзігінным замалоўваецца слава вопытнага суднавадзіцеля, актыўнага камуніста, выдатнага таварыша.

З ясны 1937 года Канстанціна Сяргеевіча перавозыць старшым памочнікам на ледакол «Садко».

Восенню «Садко» разам з «Севомым» і «Малынгін» быў запэрт ільдамі, а вышэй, калі захварэўшага капітана «Седова» вывезлі на самалеце з дрэйфуючага карабля, Канстанціна Сяргеевіча назначылі камандзірам «Седова».

Партыйны арганізатар

У 1924 годзе 18-гадовым юнаком пачаў сваю карэбную службу Дзімітрый Грыгор'евіч Трафімаў — помпалі і старшы механік ледакола «Седов». Скончыўшы ў родным горадзе Срэпенску (Чыпінска абласць) чыгунчаную шкору-сімідодку, ён, сын рабочага дэло, прапуе матросам на параходзе Амурскага басейна.

У 1929 годзе Трафімаў паступіў у Благавешчанскі ваенны тэхнікум, агульк скоря ўпоў у Ціхаакіянскі гандлёвы флот. Першым марскі рэйс ён зрабіў качагара на параходзе «Волна».

У 1931 годзе Трафімаў — качагар парахода «Томск». У гэтым-жа годзе ён уступае ў партыю. У наступным годзе Дзімітрый Трафімаў прапуе машыністам парахода «Красны партызан» і «Сучан». На карабях Ціхаакіянскага флота ён набыў у загранічных партах, ахцў спіякту тропікаў і холад арктычных мораў. Ужо па «Сучане» Трафімаў вядзе вялікую работу — узначальвае камуністычную арганізацыю.

Перадзавога работніка на вытворчасці, камуніста Трафімава накіроўваюць на лэдэр «Літве», пера экіпажам ягога была пастаўлена задача — упершыню ў сісторні марашаванія праісці Паўночны марскі шлях з усхода на захад за адну навтыгую.

Дзімітрый Трафімаў у гэтым гістарычным рэйсе прымае ўдзел у якасці старшым качагараў. Ён і тут узначальвае партыйную арганізацыю, паказвае асабісты прыклад камуністычных аносін да работы. Качагарская вахта Трафімава — раласная на караблі.

Перадзавікі «Літве» былі ўзнагароджаны ордэнамі Савецкага Саюза. У іх ліку быў Дзімітрый Грыгор'евіч Трафімаў. Ён атрымаў ордэн Працоўнага Чырвонага Сцяга.

Выдатны навігатар

Андрэй Георгіевіч Ефромаў нарадзіўся ў 1908 годзе ў сям'і служачага ў горадзе Срэпенску (Чыпінская абласць). Атрымаўшы пачатковую асвету, ён паступіў у Владзівостокі марскі тэхнікум. Праходзячы вытворчую практыку, Ефромаў пачынае працаваць пачаткам вучнем, а затым матросам на караблях гандлёвага флота, прымае ўдзел у далёкіх плаваннях.

Праслужыўшы каля года ў Чырвонай Арміі, Андрэй Георгіевіч накіроўваецца ў Ленінград. Тут ён вучыцца ў Інстытуце інжынераў воднага транспарта, у ліпені 1933 года з дыпломам інжынера-педагага па марскому суднавадзэнню вяртаецца на Далёкі Усход.

З чэрвеня 1935 года — ён другі памочнік капітана на ледаколе «Красін». Тут ён сустрэўся з Вадзігіным, тут пачалася іх дружба, амаваная затым доўгімі месцамі сумеснага прабывання ў Арктыцы.

З 1937 года Андрэй Георгіевіч Ефромаў перайшоў старшым гідрографам навуковай групы на ледаколы параход «Малынгін», які адправіўся ў далёкую арктычную экспедыцыю. Калі «Малынгін» з дапамогаю «Ермака» выходзіў з дрэйфа, Андрэй Георгіевіч перайшоў на борт «Седова».

Дэлакол «Садко», на якім першачаткова праводзіў свае навуковыя работы тав. Буцінін, трымаў курс на ўсход. Буцінін ўпершыню зрабіў магнітную з'ёмку вострава Генрэта, дзе пасля экспедыцыі Дэ-Лонга нічо не было. Там-жа ён вызначыў элементы зямнога магнетызма, зрабіўшы для гэтага цяжкі паход на выржню купалападобнага леднікавага пакрыва. Буцінін правёў пачулу серыю навуковых назіранняў на астравах Жанеты, Бенеты і вострава Жохава.

Асабліва цяжка стала работа пасля таго, як судны паналі ў дрэйф. Буцінінаму прыходзілася весті назіранні і даследванні пры саракаградусным морозе, праізваляючых вятрах.

На «Седове» ён бліскава арганізаваў і ўзначаліў камп'ютэрыяны работы, якія з'яўляюцца буйным укладом у перадавую савецкую навуку.

Снайперы эфіра

Цяжка аціняць найвялікшую ролю надзеянай Аляксандрам Паласкім радыёсвязі ледакола «Седов» а радзімай. Ра радыё дэвалася селяўцамі аб жыцці гаралоў і вёсак роднай краіны, аб жыцці прыяцеляў і знаёмых, слухалі лекцыі і даклады па гісторыі ВЛКСМ, канцэрты.

Паспяховай рабоце радыёстанцыі «Седова» ў значнай ступені спрыяў багаты навірны вопыт Аляксандра Аляксандравіча Паласкіга, які з'яўляецца старшым радыёстам «Седова».

Яго жыццёвы шлях непарузна звязан з морам, з Паўночным. У 1921 годзе Аляксандр Аляксандравіч, прапуючы ў службе сувязі Велага мора, закічвае радзешколу, набывае кваліфікацыю радыё-тэлеграфіста-навірніка.

Паласкі перайшоў на борт «Седова» ў 1936 годзе праслаўленым ужо майстрам радыёсвязі і снайперам эфіра». З першых-жа дзён ён заваяваў аўтарытэт і любоў усю экіпажа. Паласкі моцна прыязваўся да судна, і калі ў жніўні 1938 года яму прапанавалі, калі пажадае, пакінуць «Седов» і перайсці на «Ермак», ён адказаў рашчучым амаўчэннем.

Усе добра ведаюць Нікалая Міхайлавіча Бекасава — аўтара шматлікіх вярэпан-дэпшы аб легендарным дрэйфе. Разам са старшым радыёстам тав. Паласкім ён суткамі дзаятурў у радыёбурбы «Седова», падтрымліваў рэгулярную сувязь з вялікай зямлёй, перадаваў шматлікія зводкі аб каардынатах, весткі аб ледвай абстаноўцы, паведамленні аб навуковых работах, прымаў весткі з роднай зямлі. Толькі за восені месцаў — з вярсяня 1938 года па май 1939 года ён разам з тав. Паласкім перадаў і прыняў 4.400 тэлеграм — амаль 168 тысяч слоў.

Нікалай Міхайлавіч Бекасаў ў стаяназе споўнілася 26 год. Ён вышаў з мяскавай сям'і. Скончыўшы 6 класаў пачатковай школы, у 1929 годзе ён перайшоў у Ленінградскую школу фабрычна-рабочага вучніцтва папернікаў. З 1931 года Бекасаў у камасоле. З школы ФЭВ ён ідзе працаваць падручным механікам на ленінградскі завод «Геологоразведка».

Яго прыняе да работы на моры. Ён паступае на радыёадызьяленне Ленінградскага марскога тэхнікума і ў 1937 годзе закічвае вучобу. Летам 1938 года ў якасці радыста ледакола «Ермак» Бекасаў адправіўся ў далёкае арктычнае плаванне. З гэтага карабля ён перайшоў у радыёбурбу «Седова» — тут самую радыё-бурбу, з якой у апошнія дні дрэйфа і перадаў сваім родным і прыяцелям раласную радыёграму:

— Ідзе дамоў. Рад скоря ўсіх нас убачыць і абыць. Рад, што мы, селяўцы, справіліся з заганнем партыі і ўрада, з заданнем вялікага Сталіна.

Дважны вучоны-даследчык

Велізарную навукова-даследчую работу правёў калектыў «Седова» ў дні свайго небывалага дрэйфа. Дупой гэтай работы, ініцыятарам многіх найвялікшых назіранняў быў малады вучоны камасолец Віктар Харлампіевіч Буцінін.

Ледакол «Садко», на якім першачаткова праводзіў свае навуковыя работы тав. Буцінін, трымаў курс на ўсход. Буцінін ўпершыню зрабіў магнітную з'ёмку вострава Генрэта, дзе пасля экспедыцыі Дэ-Лонга нічо не было. Там-жа ён вызначыў элементы зямнога магнетызма, зрабіўшы для гэтага цяжкі паход на выржню купалападобнага леднікавага пакрыва. Буцінін правёў пачулу серыю навуковых назіранняў на астравах Жанеты, Бенеты і вострава Жохава.

Асабліва цяжка стала работа пасля таго, як судны паналі ў дрэйф. Буцінінаму прыходзілася весті назіранні і даследванні пры саракаградусным морозе, праізваляючых вятрах.

На «Седове» ён бліскава арганізаваў і ўзначаліў камп'ютэрыяны работы, якія з'яўляюцца буйным укладом у перадавую савецкую навуку.

«Экіпаж здароў»

Радыёамерыяны, паступаўшыя на вялікую зямлю з ледакола «Седов», наземна закічваўся так:

— Экіпаж здароў і бадзёры. Здароўе і бадзёрасць экіпажа — у значнай меры рэзултат самааддана працы суднавода Урача Аляксандра Пятровіча Сабалеўскага.

Доктар Сабалеўскі ўваходзіў ва ўсё, што магло мепь уплыў на здароўе, працаздольнасць і жыццерадаснасць селяўцаў.

Экіпажу «Седова» памяты многія выпадкі, калі доктар вырываў сваіх таварышаў з кіпшору смерці.

Аляксандр Пятровіч Сабалеўскі — выдатны таварыш. Яго заўсёды бачылі на аўральных работах. З ладатай, з сыверай у руках ён з'яўляўся на самых небаспечных участках. У саваольныя мінуты ён перадаваў таварышам свае веды. Выкладанне агульнаадукацыйных прадметаў маракам «Седова» было яго любімым заняткам.

Аляксандр Пятровіч Сабалеўскі нарадзіўся ў горадзе Гарадок, Беларускай ССР. Там-жа ён атрымаў пачатковую асвету. У 1920 годзе Аляксандр Сабалеўскі паступіў у прафэхнаічны вучылішча, якое пасля пыхова закончыў у 1924 годзе. Затым — служба ў адной з награнічных часцей, вучоба ў медыцынскім інстытуце, работа ў гідрографічным упраўленні Флотавага Упраўлення Паўночнага марскога шляху. Затым яго назначыць выконваючым абавязкі Урача ў вялікай гідрографічнай экспедыцыі на «Седове».

Стойкасць і самаафярванне

Параходы і водныя шляхі з дзяцінства былі знаёмы Сяргею Дзімітр'евічу Токарава — другому механіку ледакола «Седов». Ён нарадзіўся ў 1906 годзе на беразе Волгі, у горадзе Волска, у сям'і рабочага. Да 1923 года тав. Токараў выхоўваўся ў дзяціных дамах Волска і Кастрямі...

Восенню 1928 года Сяргея Токарава прызвалі ў Ваенна-Марскі Флот.

Пасля дэмабілізацыі, у 1931 годзе, Токараў пераязжае ў Архангельск і паступае машыністам на ледакол «Ленін». У кастрычніку 1936 года ён пачынае працаваць стар

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА ПЕРАДАВІКОЎ СЕЛЬСКОЙ ГАСПАДАРКІ

ЗАКЛЮЧАЕ ПАСЯДЖЭННЕ

Студзень на нарадзе перадавікоў аўтаспадаркі прадаўжаўся спрэчкамі зладу сакратара ЦК КП(б) тав. Курава. Выступаўшы ізаляцыя вопытам работы, памяччалі і абмяркоўвалі далейшага ўдзельнага ўраджайнасці.

Наш калгас актыўна рыхтуецца да іх саўб. — гаворыць Марыя Шыгаліца — брыгадзір калгаса «Полы Дрысенскага раёна. — Насамістна ачышчана і адсарвана. Прыкладна да рамонту сельскагаспадарчага ара, вывазі гною і торфу. Створаныя калгас абмеркаваў зварот старэйшых брыгадзіраў і ўключыўся ў ізаляцыя саборніцтва стонудовікаў.

Трыбунае — вопытнік Мінскай дзіпартыментнай станцыі вучань 7 класа Каўфман. Ён расказвае аб рабоце вырашчыванню сельскагаспадарчых ур, якую праводзіць дзеці.

Мы, дзеці краіны сацыялізма, ахрымаем клонатамі партыі і ўрада і асабістава Сталіна, — кажаць Сёма, — усе магчымасці развіваць свае здольнасці і таленты. У 1939 годзе я дабіўся ўжо поспеху ў вырашчыванні бульбы: кожны куст даў 12 кілограмаў клубняў.

Я ўдзельнічаў у Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы 1939 года.

І таварыш Шура Рагоўскі займаецца ўвай дні на тэры. Ён атрымаў скарт дні, якая выпявае ва ўмовах

На нарадзе перадавікоў сельскай гаспадаркі старшыня СНК БССР, старшыня выставачнага камітэта Беларускай ССР тав. Кісялёў К. В. уручыў узнагароджаным удзельнікам Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы дыпломы 1-й ступені. НА ЗДЫМКУ: тав. Кісялёў уручае дыплом старшыні калгаса імені Багданаўскага, Мінскага раёна, тав. Карыцкі І. Н. Фото С. Грына.

ПРАМОВА ТАВ. Е. ВІНАГРАДАВАЙ

(Старшыня калгаса імені Кірава, Кіраўскага раёна)

З 1935 да 1939 года я працаваў звычайнай. Арганізаваўшы звяно, узяла на сябе абавязанне дабіцца высокага ўраджайнага і гэта абавязанне выканала. У 1938 годзе партыя і ўрад высека апанілі маю працу і ўзнагародзілі мяне ордэнам «Знак пачета».

Каб апраўдаць давер партыі і ўрада, я стала працаваць яшчэ лепш. У 1939 годзе была адзначаная на ільну і звенняй. Мы дабіліся ўраджаю на 4,5 цэнтнера ільноваляна з плошчы ў 17 гектараў, рэкордны ўчастак майго звяна даў 17 цэнтнераў. На Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы я пакажу свае дасягненні, якіх дабілася ў мінулым годзе.

Падагульваючы вопыт перадавікоў, дакладчык тав. Кулагін правільна адзначыў, што ў нас, у Беларусі, можна атрымаць значна большы ўраджай ільну, чым атрымліваем, варты толкі лепш даглядаць за гэтай культурай.

На Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы ў 1939 годзе наша беларуская дэлегацыя заключыла сацыялістычны дагавор з калінінскімі і смаленскімі ільновалямі. На гэтым дагаворы мы абавязаліся атрымаць у 1940 годзе ў сярэднім на 4,5 цэнтнера ільноваляна з гектара ў кожным калгасе рэспублікі. Тут, на Усебеларускай нарадзе перадавікоў сельскай гаспадаркі, мы павінны заявіць, што свае абавязанні мы выконваем з часткай. Не атрымалі ад Калінінскай і Смаленскай абласцей яшчэ ільну, так і на зерных культурах. Толькі таварышам і старшнікам калгасаў палкапацілі аб гэтым.

Ужо пяць месяцаў я працую старшнікам калгаса. Мне даручылі вядуць і адзначваюць працу. Спазяюся, што апраўдаю давер калгаснікаў.

Для таго, каб выканаць лозунг, паставлены таварышам Сталіным, — даць краіне 8 мільяраў пудоў зярна ў год — ёсць усе магчымасці. Ёсць людзі, авалодалы гэтай працай атрыманы высокі ўраджай, ёсць жаданне рушыць справу наперад.

У гэтым годзе мы ўзялі на сябе абавязанне дабіцца з усяй плошчы на 6 цэнтнераў ільноваляна з гектара 18-м нумарам, а на ўчастку ў 2,5 гектара — на 13 цэнтнераў 26-м нумарам. Гэта абавязанне я пастараюся выканаць, прымяніўшы ўсё наакоплены вопыт.

Скажу, якія трэба ўносіць угнаенні пад ільну: у часе перагата ўзроўня — даць 2 цэнтнеры калінійнага солі на гектар, у часе другога ўзроўня — 0,5 цэнтнера. Падкорку азоцістым угнаенням трэба праводзіць не адразу, а па частках. Напрыклад, пры першай падкорцы ўносіць 80 кг азоцістых, а ў час другой падкоркі — 40 кілограмаў аміячнай селітры.

ПРАМОВА ТАВ. М. БЛОЦКАГА

(Ордэнасец, старшыня калгаса «XVI парт'езд», Тураўскага раёна)

Таварышы! Мы сабраліся, каб падвесці вынікі нашых перамог. Я хачу канкрэтна спыніцца на тым, як наш калгас «XVI парт'езд» дабіўся высокага ўраджайнасці.

Тут асобны таварышы ў сваіх выступленнях спасылаліся на тое, што негале было атрымаць высокі ўраджай з-за кліматычных і прыродных умоў. Ці так гэта? Не, большавікі партыіныя і непартыіныя заўсёды з поспехам могуць перамагчы дрэнныя прыродныя ўмовы. Аб гэтым гаворыць прыклад нашага калгаса.

Калі параўнаць рэзультаты збору ўраджаю 1938 года з 1939 годам, то відаць, што ўраджай у нас час павышаецца. Возьмем зерныя культуры. У 1938 годзе мы мелі ўраджай зерных на 13,37 цэнтнера з гектара, а ў мінулым годзе з кожнага гектара атрымалі на 15,3, прычым ажно на 17 цэнтнераў, а праца на 20 цэнтнераў з гектара. Прычым тут прыродныя ўмовы? Выж ведаем, што кліматычныя ўмовы былі ў мінулым годзе горшыя, чым у 1938 годзе.

Як мы дабіліся добрых рэзультатаў? Часнай, упорнай работай, прымяненнем высо-

кай аграхіміі, умелай арганізацыяй працы. Чыстага насення давалі да першага класа. У глебу ўвай многа гною і ўгнаенняў. Напрыклад, восенню 1939 года пал азійны ўнеслі на 3 цэнтнераў мінеральных угнаенняў, на 60 вазоў гною, 40 вазоў торфу на кожны гектар.

Наш калгас быў удзельнікам Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі 1939 года. Галоўным асяродкам прусудзіў нам дзюбу другой ступені, прэмію ў 5 тысяч рублёў і матэрыял.

Уключыўшыся ў саборніцтва брыгадзіраў-стонудовікаў, мы ўзялі абавязанне атрымаць у 1940 годзе на 120 пудоў зерных з гектара. Гэтае абавязанне мы з часцю выканам. Выканам таму, што на ўсёй плошчы пад яравыя клім спевацовава праведзена лупчэнне стэрні, унесена 40 тон мінеральных угнаенняў.

Калгас сур'ёзна рыхтуецца да веснавой пасевнай кампаніі гэтага года. З восені 1939 года мы перайшлі на правільны севарот. Гэта дасць нам магчымасць правільна чаргаваць культуры. Насенне поўнацю засыпана і добра адсарвана,

падрыхтаван сельскагаспадарчы інвентар. Мы дэтална абмеркавалі пастанову партыі і ўрада аб парадку планіравання пасеваў зерных культур у калгасе. Гэта дакумент яшчэ больш павялічвае нашы магчымасці.

На аснове пастановы СНК ССР і ЦК ВП(б) мы склалі план сям'ёў. Гэты план зацвердзіў агульны сход калгаснікаў. Ён даведзён да кожнай брыгады, кожнага звяна і кожнага калгасніка ў асабасцю.

Таварышы перадавікі сельскай гаспадаркі! Я працую старшнікам калгаса 7 год, маю вольны вопыт у рабоце. Я вам яшчэ раз скажу, што павышэнне ўраджайнасці вырашае правільная арганізацыя працы, прымяненне ўсяго комплексу аграхіміі. Гэтыя мерапрыемствы нам у калгасе неабходна заўсёды прымяняць.

Калгас «XVI парт'езд» не так даўно аставаў, зараз ён вышаў у перадавыя. Добрыя рэзультаты мы атрымалі дзякуючы ўпору на працу, дзякуючы клопатам аб нас, калгасніках, гоня чалавецтва, Героя сацыялістычнай працы, вядомага Сталіна. (Доўгія апладысменты).

ПРАМОВА ТАВ. О. ЛАДЗІК

(Старшыня калгаса імені Кагановіча, Лепельскага раёна)

Я хачу расказаць, як мы выконваем рашэнні XVII з'езда. У нашым калгасе добра ўмаловавацца працоўнай дысцыпліна. У брыгадах створаны звенні па 7-8 чалавек у кожным. На веснавой сям'ёе мы прымянілі высокую аграхімію. У рэзультат атрымалі ў сярэднім на 10 цэнтнераў зерных з кожнага гектара. Яшчэ большага ўраджаю дабілася на ільну.

Старанная і часная работа на палюх дала права 6 калгасікам, у тым ліку і мне, быць удзельнікам Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі 1939 года. Дзве звенняыя нашага калгаса тт. Варышка і Таран узялі ўзнагароджаны медаламі Савецкага Саюза.

Цяпер мы паспяхова рыхтуемся да зсянны. На палі вывезлі 100 тон торфу. Запасіцца ў калгас і мінеральныя ўгнаенні. Усе звенні ўжо вядуць свае ўчасткі, за імі замацаваны інвентар і складскія памяшканні. Падрыхтавана насенне.

У мінулы год мы паспяхова справіліся з сясленнем хутароў. Сясляў і калгасныя цэнтры 30 гаспадарак. На сяслябах гэтых калгаснікаў пасаджаны сады. У калгасе ёсць пладовы і пітомнік, у гэтым годзе будуць свае сажанцы. Мы дабімся, каб на сям'ёе кожнага калгасніка было пасаджана на 15-20 пладовых дрэў.

ПРАМОВА ТАВ. В. ПЕТРУСЕНКА

(Старшыня калгаса імені Куйбышава, Бабруйскага раёна)

Таварышы! 1939 год прынес намашу калгасу, як і ўсім калгасам Савецкага Саюза, новы перамогі. У нашым калгасе ўжо практычна вырашана задача з'явавання жывёлагадзін, культурнага жыцця калгаснікаў. У 1939 годзе мы прымаілі ўдзел у Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы. Галоўным асяродкам прусудзіў нашаму калгасу дыплом першай ступені — 10.000 рублёў і легкавую аўтамабільную. Гэтыя ўзнагароды выклікала велізарны творчы ўздым сярод калгаснікаў.

У 1939 годзе мы дабіліся ўраджаю азійнага зярна на калгасу з плошчы 86 гектараў па 20,6 цэнтнера, ажно з плошчы 33 гектараў — па 12,7 цэнтнера, а брыгада Вяляўскага атрымала зярна на 17,1 цэнтнера, ажно на 17,6 цэнтнера з гектара. У нас агарод займае 40 гектараў. Мы атрымалі з кожнага гектара ў сярэднім за тры гады гуркоў па 272,6 цэнтнера, сталовай морквы — па 223,6 цэнтнера, а сталовых буракоў па 300 цэнтнераў.

У нас ёсць тры жывёлагадзінныя фермы. Стаханавіц-жывёлаводы калгаса на аснове правільнай арганізацыі працы, індывідуальнай здольнасці дабіліся ўдою на 2.000 літраў на кожную фуражную карову. Даяры-стаханавікі Чарнецкая, Цары, Сямёнава атрымалі па 3.100 літраў малака ў сярэднім за тры гады. Па нашай ферме на працягу апошніх трох год поўнацю захаван прышло маладняка.

Хачу яшчэ звярнуць увагу на пытанне захавання культуры лубіну. Як вядома, ва ўмовах Беларусі гэта культура адгэрымае выключнае ролю, але мы яшчэ знаёма марудна прасоўваем яе ў калгасе. Па-мойму, кожнаму калгасіку гаспадарка павінна мець свой насенны ўчастак лубіну, і аб гэтым трэба падумаць Наркамзему.

Хачу яшчэ звярнуць увагу на пытанне захавання культуры лубіну. Як вядома, ва ўмовах Беларусі гэта культура адгэрымае выключнае ролю, але мы яшчэ знаёма марудна прасоўваем яе ў калгасе. Па-мойму, кожнаму калгасіку гаспадарка павінна мець свой насенны ўчастак лубіну, і аб гэтым трэба падумаць Наркамзему.

ПРАМОВА ТАВ. Ф. ЛАРЫЁНАВА

(Старшыня калгаса «Чырвоны шлях», Уваравіцкага раёна)

З гэтай мэтай мы ўносем у глебу 8.600 тон гною, 15 тыс. тон торфу, 60 тон поспелу, 400 тон гновай жыжы, 40 пнт. курнага памёту, 320 тон мінеральных угнаенняў, добракаса апаўчым глебу і спевацовава будзем даглядаць за ўсімі палымі культурамі.

Варылава па высюці ўраджай намі расчыта яшчэ восенню. Глеба пад азійныя глыбока ўварана. Зараз, у зімовы час, кожная брыгада і кожнае звяно праводзіць севгазатрыманне.

Вясной усе пасевы азійных будучы прабаранаваны. Такаса будзе праведзена падкорка азійных. Патрэбна ўвага звернута на падрыхтоўку насеннага матэрыялу. Па даных кантрольна-насеннай лабораторыі, мы даялі кандышы насення на другога класа. Зараз мы праводзім другую ачыстку, каб атрымаць насенны матэрыял першага класа. Палавіна насення ўжо канчаткова ачышчана.

Мы не сумняваемся ў тым, што ўражанне таварыша Сталіна аб штогодній вытворчасці 8 мільяраў пудоў зярна будзе з поспехам выканана.

ПРАМОВА ТАВ. В. В. ПАПКОЎСКАГА

(Старшыня калгаса імені Карла Маркса, Оццябрскага раёна)

Таварышы! Тое, што сёння абмяркоўваем тут на нарадзе, з'яўляецца дасягненнем калгаснага сацыялістычнага жыцця, з'яўляецца перамогай калгаснага ладу. Калгасны лад перамог таму, што ён мае перавагі над старой раздробленай апаўчана сельскай гаспадарчай, якая не мела магчымасці развівацца, а заўсёды знаходзілася ў заняпадзе. Наша сацыялістычная сельская гаспадарка пабудавана нам, працоўным, пад кіраўніцтвам партыі большавікоў, пад кіраўніцтвам савецкага ўрада. Яны забяспечылі нас насеннем, пачыснае, культурнае жыццё калгаснаму сялянству.

Сёння мы абмяновваем вопытам, гаворым аб падляці ўраджайнасці ў 1940 годзе, паводзім вынікі работы 1939 года. Тут прысутнічаюць таварышы, якія дабіліся высокага ўраджайнага, і яны расказваюць, якім шляхам яны дабіліся гэтага, які высокі ўраджай павышае ўроўне матэрыялага дабрабыту калгаснікаў.

Добрых рэзультатаў у павышэнні ўраджайнасці мы дабіліся дзякуючы правільнай расстаноўцы работнай сілы і шырокаму ўвядзенню аграхіміі. У нас кожнае звяно мае пуні, замацаваны за ім участак, мае і захоўвае план ўгнаення глебы, і гэта дае высокі ўраджай.

Наш калгас імені Карла Маркса, Оццябрскага раёна, Палескай абласці, таксама мае нямыя поспехі ў барацьбе за высокі ўраджай. У 1939 годзе сярэдні ўраджай зерных у нас склаўся 13,6 цэнтнера з гектара. Калі ўзяць асобна па культурах, то мы маем наступную карці-

ну: проса мы атрымалі па 22 цэнтнеры з гектара, аўса 18 цэнтнераў, ільну 6,7 цэнтнера. Дзякуючы такому добраму ўраджаю калгаснікі нашага калгаса мелі ў 1939 годзе на прадазвеш 4,5 кілограма зерных, 2 кілограмы гародніны, 3 кілограмы бульбы і 5 кілограмаў сена.

Усё ў нас старэй-звенняны Трафім Доўг, які са сваім звяном на прымаваным участку дабіўся атрымання 22 цэнтнераў проса з гектара. Ён выпрадаваў у мінулым годзе расам з сям'ёй 1020 прадазвеш. На свае працавікі ён атрымаў 350 пудоў зярна і 365 пудоў сена. Да калгаснага ж ладу сям'я тав. марнеца, вучня працавала на найму ў кулакоў.

Добрых рэзультатаў у павышэнні ўраджайнасці мы дабіліся дзякуючы правільнай расстаноўцы работнай сілы і шырокаму ўвядзенню аграхіміі. У нас кожнае звяно мае пуні, замацаваны за ім участак, мае і захоўвае план ўгнаення глебы, і гэта дае высокі ўраджай.

Калгаснікі нашага калгаса, абмеркаваўшы зварот брыгадзіраў-стонудовікаў Сталінскага раёна, узялі на сябе абавязанне ў 1940 годзе дабіцца ўраджайнасці па ўсім зерных культурах не менш 20 цэнтнераў з гектара, а на насенных

культурах — 25 цэнтнераў, на ільну — 12 цэнтнераў з гектара.

ПРАМОВА ТАВ. Н. ШЧЫТНІКАВА

(Старшы аграном Бялыніцкага раёна)

Таварышы! У галіне сельскай гаспадаркі Бялыніцкі раён, як і ўся наша Беларусь, рэспубліка, мае цэлы рад дасягненняў.

У 1939 годзе калгасы раёна значна павысілі ўраджайнага зерных і тэхнічных культур. Валовы збор зерных культур, атрыманы па раёну ў 1939 годзе, на 55-60 тысяч цэнтнераў больш, чым у 1938 годзе. У мінулым годзе сям'ёе мы правалі выключна сартавым насеннем.

Вялікая ўвага была звернута на пасев шматгадоўных траў. У 1939 годзе імі было засеяна 3.000 гектараў. Да вясны гэтага года намі ўжо загатоўлена насення аднагаловых траў на паўтары тысячы гектараў. Гэтым мы значна палепшым кармавую базу і вырашым асноўную задачу, паставленую партыяй і ўрадам у галіне развіцця грамадскай жывёлагадзін і стварэння моцнай кармавой базы.

Значна палепшылася ў калгасе арганізацыя працы. Калі ў 1938 г. у раёне было ўсяго толькі 10 звенняў, то ў 1939 годзе іх налічвалася 250. Яны дабіліся выдатных поспехаў. Напрыклад, звяно Брончанка з калгаса «Ударнік», Галоўскага сельсавета, атрымала з гектара

з зерных па 168 пудоў. Усе звенні з'ялі ў сярэднім на 6-8 цэнтнераў ільноваляна з гектара.

У раёне ёсць больш 10 калгасаў, якія атрымалі на 10-11 цэнтнераў зерных з гектара. Зразумела, што гэта яшчэ не ваялікі поспехі. Нам праціснуць нямаца прапрацаваць над тым, каб дабіцца на сто пудоў зярна з гектара. У нас ёсць ужо больш двух дзесяткаў брыгад, якія ўзялі на сябе абавязанне атрымаць у гэтым годзе на сто пудоў зерных з гектара.

Мы маем усе магчымасці зняць у 1940 годзе высокую ўраджайнасць. Калгасы ўзгошана загатоўляюць угнаенне. Каля 40 калгасаў прыступілі да вывазі торфу. Ужо ачышчана 50 проц. насенных фондаў. Я хачу сказаць, што ў падрыхтоўцы насеннага матэрыялу мы яшчэ астаём, бо няважна абстаць справа з з'явавання сельскагаспадарчых машынаў. Наркамзему БССР павінна сур'ёзна палкапаціцца аб забяспечэнні раёнаў з'явавання машынамі.

У мінулым годзе мы правалі курсы старшнікам і намеснікам старшнікам калгасу, кляўшыцкай, вярэтароў. Усе гэта дало магчымасць лепш працаваць, лепш праводзіць веснавую пасевную кампанію, уборачную і т. д. Неабходна і зараз сур'ёзна падумаць аб падрыхтоўцы кадраў.

Я хачу прапанаваць нарадзе абмеркаваць пытанне аб стварэнні ўмоў работы брыгадзіраў. Выключна сабым месцам з'яўляецца тое, што мы не бачым рэзультатаў работы брыгадзіраў, бо ўраджайнасць брыгад абмяжываецца разам, і няма ніякай магчымасці выначыць, якая брыгада з'яўляецца перадавой.

Брыгадзір — цэнтральная фігура на сваім участку. Я лічу, што ён павінен атрымаць прэмію-набаўку да асноўных прадазвеш у залежнасці ад ураджайнага. Гэта пытанне неабходна прадумаць. Звенняныя па ільну, напрыклад, атрымалі ваяць 50 проц. набіваўкі, а брыгадзір — нічога.

Хачу яшчэ звярнуць увагу на пытанне захавання культуры лубіну. Як вядома, ва ўмовах Беларусі гэта культура адгэрымае выключнае ролю, але мы яшчэ знаёма марудна прасоўваем яе ў калгасе. Па-мойму, кожнаму калгасіку гаспадарка павінна мець свой насенны ўчастак лубіну, і аб гэтым трэба падумаць Наркамзему.

Хачу яшчэ звярнуць увагу на пытанне захавання культуры лубіну. Як вядома, ва ўмовах Беларусі гэта культура адгэрымае выключнае ролю, але мы яшчэ знаёма марудна прасоўваем яе ў калгасе. Па-мойму, кожнаму калгасіку гаспадарка павінна мець свой насенны ўчастак лубіну, і аб гэтым трэба падумаць Наркамзему.

Хачу яшчэ звярнуць увагу на пытанне захавання культуры лубіну. Як вядома, ва ўмовах Беларусі гэта культура адгэрымае выключнае ролю, але мы яшчэ знаёма марудна прасоўваем яе ў калгасе. Па-мойму, кожнаму калгасіку гаспадарка павінна мець свой насенны ўчастак лубіну, і аб гэтым трэба падумаць Наркамзему.

Хачу яшчэ звярнуць увагу на пытанне захавання культуры лубіну. Як вядома, ва ўмовах Беларусі гэта культура адгэрымае выключнае ролю, але мы яшчэ знаёма марудна прасоўваем яе ў калгасе. Па-мойму, кожнаму калгасіку гаспадарка павінна мець свой насенны ўчастак лубіну, і аб гэтым трэба падумаць Наркамзему.

ПРАМОВА ТАВ. ГРЫШЧАНКА

(Брыгадзір калгаса «Перамога», Насцюковіцкага раёна)

У 1938 годзе праўленне калгаса назначыла мяне брыгадзірам. Некаторыя калгаснікі гаварылі, што я, як малады брыгадзір, не справялюся з работай. Але я даказаў адваротнае.

Я ўзяўся за павышэнне ўраджайнасці яравых культур? Асабістую ўвагу звярнуў на ўгнаенні. Брыгада загатоўвала ўраджайнасць, а зараз яна самая перадавая ў калгасе.

Усё гэта паліваў гноёвай жыжай. Угнаенне атрымалася вельмі добрае. Апрача таго, глебу добра апрацавалі. Атрымалі высокую ўраджайнасць прынады і тое, што правільна расставіў рабочую і цягавую сілу, пасялі ўсе культуры ў раннія сістэмы тэрміны — за 5-6 дзён. Мы ведаем, што ў 1939 годзе было капыранае из двох: адразу ішлі жалыма, а потым за суча. Той, хто раней пасяў, той і атры-

маў добры ўраджай. Мая брыгада атрымала ўраджай жыта на 100 пудоў з гектара.

У 1940 годзе мы будзем яшчэ лепш змагацца за павышэнне ўраджаю. У нас ужо загатоўлена 150 тон торфу, сабраць многа поспелу і памёту. Інвентар адрамантаваў даўно. Раней наша брыгада была адстаючай, а зараз яна самая перадавая ў калгасе.

ЗАРУБЖОМ

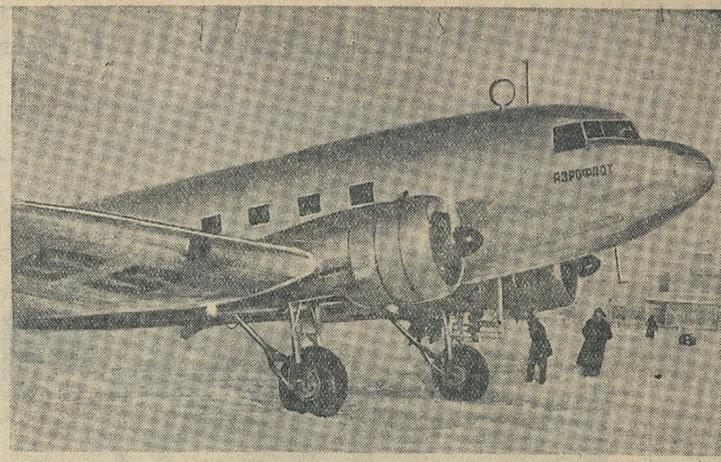
СПРОБЫ АНГЛА-ФРАНЦУЗСКАГА БЛОКА СТВАРЫЦЬ НОВЫЯ АЧАГІ ВАЙНЫ

БЕРЛІН. 12 студзеня. (ТАСС). Газета «Кельншэ пэйтунг» выступіла з артыкулам аб англа-французскіх спробах распаліць вайну на поўначы.

Англія і Францыя, піша газета, аказваюць моцны націск на Швецыю і Нарвегію, стараючыся прымусіць іх аказаць шырокую дапамогу Фінляндыі.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЙННІ НА ЗАХОДНІМ ФРОНЦЕ

ПАРЫЖ. 12 студзеня. (ТАСС). Агенцтва Гаваэ перадае наступнае паведамленне аб ваенных дзеяннях на заходнім фронце.

8 студзеня ў 10 гадзін 45 мін. з аэрадрома Маскоўскага аэрапорта ў першы прабны раз на авіялініі Масквы-Берлін стартаваў самалёт «ДС-3» (камандор каролі аднаосонас П. Я. Кірычэнка, 2-гі пілот А. П. Сірыноў, пілот Н. А. Хар'язкоў, борт-механік В. І. Манухаў і радист Т. А. Галынаў.

ПАДРЫХОЎКА ДА ЛЕНІНСКІХ ДЗЁН

У гарадах і раёнах БССР усё шырэй разгортваецца падрыхтоўка да 16-й гадавіны з дня смерці вялікага праўдзяра працоўных В. І. Леніна.

30 СПЕЦЫЯЛІСТАЎ НАРКАМЗЕМА ВЬЯЗДЖАЮЦЬ НА ВЫТВОРЧАСЦЬ

У Наркамземе БССР адбыўся сход спецыялістаў да абмеркавання пісьма групы таварышоў, выказаўшых сваю згоду праехаць прапаганду на вытворчасць.

Нарвежскі пісьменнік Грыг супроць падпальшчыкаў вайны

СТАГОЛЬМ. 13 студзеня. (ТАСС). Вяломы нарвежскі пісьменнік Нордаль Грыг прывяз у армію і зараз знаходзіцца на поўначы Нарвегіі, у Фінмаркенне.

ВАЙНА НА МОРЫ

БЕРЛІН. 12 студзеня. (ТАСС). Англійскі танкер «Эдос» водазмяшчэннем у 7.267 тон з поўным грузам нафтаі ўзварваўся да заходняга ўзбярэжжа Англіі.

НЬЮ-ІОРК. 12 студзеня. (ТАСС). У Паўднёвай частцы Атлантычнага акіяна германская каманда патапіла ганглейны параход «Уекума» (водазмяшчэннем у 7.834 тоны).

ЛОНДАН. 12 студзеня. (ТАСС). Італьянскі параход «Травіята» водазмяшчэннем у 5.123 тоны накіраваны на міну і затануў.

РОСТ УКЛАДАЎ У АШЧАДНЫХ КАСАХ БССР

Звыш 400 тысяч працоўных БССР захоўваюць свае зберажэнні ў ашчадных касах рэспублікі. На 1 студзеня г. г. сумарна ўкладаная 145.723 тысяч рублёў.

Працоўныя Англіі пратэстуюць супроць дапамогі бела-фінляндцы

ЛОНДАН. 12 студзеня. (ТАСС). Рух супроць дапамогі манаргеймаўскім бандам прывяе ў Англіі ўсё больш шырокія размах.

НА ФРАНТАХ КІТАЯ

У правінцы Гуансі кітайскай частцы, аперуючы на поўдзень ад ракі Юэцзян, 10 студзеня атакавалі японскія правінцыяне.

ЛОНДАН. 12 студзеня. (ТАСС). Англійскі параход «Гранта» водазмяшчэннем у 2.719 тон накіраваны на міну і затануў.

НАВАГРУДАК

Наватруцкі павятовы камітэт партыі распарадаваў план правядзення 16 гадавіны з дня смерці Вялікага Ільіча Леніна.

НАПЯРЭДАННІ ЗІМОВЫХ КАНИКУЛ У ВУ

Студэнты вышэйшых навучальных устаноў БССР весела і эмацыйна праводзяць зімовыя каникулы.

КОРАТКА

* Соцыял-бансераў арганізавана Гродна пры Камітэце па справах фізкультуры.

Балгарскі друк аб гераічнай рабоце сядоўцаў

САФІЯ. 12 студзеня. (ТАСС). Балгарскія газеты ў апошні час уважліва сочаць за ходам экспедыцыйнага «Н. Сталіна» па вываду ледзюла «Седов» з ледзянага палону.

РАГАЧОЎ

Рагачоўскі райком партыі выдзеліў 50 дэкачэўкаў для правядзення закладаў аб 16-й гадавіне з дня смерці Вялікага Ільіча Леніна.

КУРСЫ АГІТАРАЎ

Несвіжскі павятовы камітэт партыі арганізаваў 12-дзённым курсам агітараў.

ПАВЕДАМЛЕННЕ

Марксіска-ленінскі ўніверсітэт ведае пра таварышчаў, якіх перадае Міністэрства асветы ў іншыя ўстановы.

ЛІКВІДУЕЦЦА

Усе прэзэнт павінны быць прад'яўлены не пазней 1 люта ліквідуючы ДДУ-2 па адрасе г. Мінск.

ЛІКВІДМОН ДДУ-4

Партарганізацыя, адміністрацыя мінскага і навагрудскага работніцка-Белскарабтотресту выражае шчырае чучаванне пачатковаму контральнаму лабараторы тав. Ліфшыц на аду націстага аду гора — сме МАЦЕРЫ.

ПЕРШЫ БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАВНЫ ДРАМАТЫЧНЫ ТЭАТР. 14 студзеня. АПОШНІ АБАВЕМЕНТ № 88. Пачатак у 7 г. 30 м.

ГРОДНЕНСКІ НАСТАЎНІЦКІ ІНСТЫТУТ аб'яўляе ПРЫЁМ ЗАЯЎ НА ПЕРШЫ КУРС. У Інстытут прымаюцца грамадзяне абодвух полаў ва ўзросце ад 17 да 33 год.

ДЗЯРЖАВНАЯ ФІЛАРМОНІЯ БССР аб'яўляе ДАДАТКОВЫ НАБОР ТАНОРАЎ у ансамбль беларускай народнай песні і танцаў.

ІНСТЫТУТ ПАВЫШЭННЯ КВАЛІФАЦЫІ КАДРАЎ НАРОДНАЯ АСВЕТЫ БССР аб'яўляе НАБОР РУСКАЯ МОВЫ І ЛІТАРАТУРЫ ДЛЯ 5-7-Х КЛАСАЎ ШКОЛ ДАРОСЛЫХ І ДАДАТКОВЫ ПРЫЁМ НА СІМІМЕСЯЧНЫ КУРСЫ НАСТАЎНІКАЎ РУСКАЯ МОВЫ ДЛЯ 5-7-Х КЛАСАЎ НСП І СП.

ФАБРЫЦЫ-КУХНІ (Свердлоўскі тэатр) патрабуюцца: САКРАТАР-МАШЫНІСТКА, АФОШЫНІЦЬ, СУДАМОНІ, ПРЫБІРАЛЬШЫЦЫ, КАРОЎНІЦЫ, КУХОННЫЯ РАБОТНІЦЫ І ПАМОЧНІК КАЧАГАРА.

ДЗЯРЖАВНАЯ ФІЛАРМОНІЯ БССР (Памінальны клуб імені Сталіна) 14 студзеня-абавямент № 11, 15 студзеня-абавямент № 12, 16 студзеня-абавямент № 13.

УВАГА! а) Асобы з неаказанай вышэйшай асветай пры накіраванні атэста та аб сканчэнні сярэдняй школы дапускання да прыёмных іспытаў на агульных падставах; б) У Інстытут могуць быць залічаны таксама асобы, не маючыя дакумента аб сярэдняй асвете, але паказваючы на іспытах веды па сярэдняй школе.

МЕТАЛАЗАВОДУ імені ЧКАЛАВА (Даўгавоўскага, 5) патрабуюцца: некаваліфікаваныя РАБОТНІЦЫ (мужчыны і жанчыны), СПЕЦАРЫ 7-8 разраду, кваліфікаваныя ТОКАРЫ, выліфікаваныя ФРАЗЭРОПІШКІ, РАБОТНІКІ ПАЖАРНА-ВАХТАВА АХОВЫ, ТРЭЗЬЧЫКІ І ВОЗЬЧЫКІ.

МІНСКАЯ ГАРАДСКАЯ РАДЫЁСЕЦЬ ДАВОДЗІЦЬ ДА ВЕДАМА, што для лепшага абслугоўвання радыёслухачоў з 10 студзеня АРГАНІЗАВАНЫ ПАДСТАНЫЦЫ

МЯСАКАМІНАТУ (Тэрэўскага тракт, 5) патрабуюцца: ЭКАНАМІСТ-ПЛАНОВІК, СТАРШЫ БУХГАЛТАР для соты ў прыгарадным саўгасе, БУХГАЛТАРЫ, ТАБЕЛЬШЫЦЫ, ЛАВАРАНТ-ВАХТАРЭВІЛАТ І РАБОТНІК ПАЖАРНА-ВАХТАВА АХОВЫ.

Кіноаатар «Чырвоная ворона» НА ГРАНІЦЫ. Кіноаатар «РОДІНА» «СЛУЧАЙ НА ПОЛУСТАНКЕ» Кіноаатар «Інтэрнацыяналь» АПОШНІ ТАБАР. Кіноаатар «СПАРТАК» ПАРУЧЫК КІЖЭ. Дачыцы кіноаатар ПАМЫЛКА ІНЖЫНЕРА КОЧЫНА. Кіноаатар «НАВІНЫ ДНЯ» 1. «Домік у Гора», 2. «Летом в Арктике», 3. «Лівы-попы» (мультиплікацыя).

ВУЧЭБНЫ КАМІНАТ БЕЛАРУСКАГА АДДЗІЛЕННЯ «СОЮЗОРГУЧЕТ» аб'яўляе НАБОР КУРСАНТАЎ на 6-месячныя КУРСЫ ПА ПАДРЫХОТКІ БУХГАЛТАРАЎ ДЛЯ СІСТЭМЫ ПРОМПРАД-ПРЫЁМТВАЎ ДЛЯ РАЕНАЎ БССР.

ЛІМПАВАЯ ФАБРЫЦЫ «ЧЫРВОНЫ КАСТРЫЧЫК» (Каласавы, 67) патрабуюцца: СПЕЦАРЫ, АСТАСАРАБЫ, ПІОРНІКІ, НЕКАВАЛІКАВАНЫЯ РАБОТНІЦЫ І КАЧАГАРЫ. Звартацца ў аддзел кадраў.

ДРАЖДЖАВОМУ ЗАВОДУ «ПРОЛЕТАРЫ» (вул. Даўмана, 13) патрабуюцца: САКРАТАР-МАШЫНІСТКА, КАСП, некаваліфікаваныя РАБОТНІЦЫ І РАБОТНІКІ ПАЖАРНА-ВАХТАВА АХОВЫ.

БЕЛАРУСКАЯ КАНТОРЫ «СОЮЗРАСТКАУЧ» патрабуюцца: АГРАНОМЫ для работы на раённых заагонтунках па кам-саўгасу і БУХГАЛТАР для работы у цэнтральным апарате.